

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3377/2023
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације из Београда, као правног следбеника Агенције за приватизацију и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2800/22 од 29.09.2022. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2800/22 од 29.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2800/22 од 29.09.2022. године

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 474/19 од 01.06.2021. године, исправљена решењима истог суда П1 474/19 од 10.08.2021. године и П1 474/19 од 21.04.2022. године ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности тог суда у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републике Србије. Ставом другим изреке, обавезана је тужена Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као правни следбеник Агенције за приватизацију, да солидарно са Компанијама “International CG” ДП Београд у стечају и „Generaleksport“ ДП Београд у стечају, исплати и то: тужиоцу АА износ од 2.000 евра, ББ 5.200 евра, ВВ 3.800 евра, ГГ 6.000 евра и ДД 2.400 еура, све са каматом по есконтној стопи коју прописује Европска централна банка почев од 30.05.2009. године као дана доспелости потраживања па до 25.12.2012. године, а потом по стопи прописаној Законом о затезној камати, до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке

Србије на дан исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца у делу у коме су тражили да се тужена Република Србија обавезе да солидарно са туженим Агенцијом за вођење поступка приватизације и Компанијама “International CG” ДП Београд у стечају и „General eksport“ ДП Београд у стечају, тужиоцима исплати износ из става другог изреке. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације да тужиоцима накнади трошкове поступка од 885.350,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђене законске затезне камате на досуђене трошкове поступка, па до тражене законске затезне камате, почев од дана пресуђења па до извршности пресуде. Ставом шестим изреке, обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове поступка од 96.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2800/22 од 29.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 474/19 од 01.06.2021. године, исправљена решењима истог суда П1 474/19 од 10.08.2021. године и П1 474/19 од 21.04.2022. године у делу става првог изреке који се односи на тужену Агенцију, ставу другом и четвртим изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и потврђено решење Трећег основног суда у Београду П1 474/19 од 21.04.2022. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужена Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, нису испуњени наведени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, пошто солидарна обавеза Агенције за вођење спорова у поступку приватизације за спорну обавезу постоји због пропуста њеног правног претходника, Агенције за приватизацију у поступку усвајања социјалног програма, као органа надлежног за спровођење поступка реструктурирања послодавца тужилаца Компанија „Интернационал ЦГ“ ДП Београд и „Генералекспорт“ ДП Београд. О овом питању изражен је став у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1341/2016 од 31.01.2018. године, након одлуке Уставног суда Уж 2049/2013 од 04.10.2013. године, која је прихватила становиште у одлуци Уж 4639/2012 од 08.05.2013. године, и која има правно дејство и према лицима која нису поднела уставну жалбу, а налазе се у истој правној ситуацији као и подносиоци уставне жалбе у том предмету, сагласно одредби члана 87. Закона о уставном суду. Пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање исплате

тражене накнаде у односу на Агенцију (пасивна легитимација, одговорност за накнаду штете, обим накнаде штете и рок застарелости потраживања).

Из изложених разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа за дозвољеност ревизије меродавна је одредба члана 403. став 3. ЗПП. Овом одредбом прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета дана 07.09.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела за сваког од тужиоца засебно, као формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, с обзиром да је највиша вредност побијаног дела 6.000,00 евра, те ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић